

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ สรุปผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทาน
พื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้
ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน

สมมติฐานของการวิจัย

1. หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกยางหนองตาสี ที่เรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อย ร้อยละ 20
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากกว่าร้อยละ 50
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกยางหนองตาสี อำเภอนางรอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านโคกยางหนองตาสี อำเภอนางรอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 3 จำนวน 22 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการสอน และเป็นครูประจำชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน
 - 1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 10 ฉบับ
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความ คิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย ข้อคำถาม 20 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้านมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.41/81.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ จึงถือได้ว่าหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนหลังการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริม การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของ นักเรียนก่อนเรียน ร้อยละ 26.91 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ที่เรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.44
4. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้คือ

1. หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.41/81.70 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน จำนวน 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.41 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.57 แสดงว่าหนังสือส่งเสริมการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.41/81.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์

มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับการศึกษาจากหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมี วิจารณ์ ชุติทานพื้นบ้าน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี เป็นเรื่องที่นักเรียน อ่านแล้วได้รับความรู้ ความบันเทิง ได้แง่คิดและคติสอนใจจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เพ็ญฤดี รอดโต (2549; บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง “ถิ่นนี้ ดิกกล้วยเล็บมือ” สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง “ถิ่นนี้ ดิกกล้วยเล็บมือ” สูงกว่าก่อนอ่าน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณี จิรมหาศาล (2550; บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัย การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง “เที่ยวเมืองสามชัย” ผลการวิจัยพบว่า การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง “เที่ยวเมืองสามชัย” มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.44/80.20 แสดงว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ชุติทานพื้นบ้าน ที่มีความแปลก ใหม่ทั้งรูปแบบการนำเสนอ และเร้าความสนใจ โดยเฉพาะนิทานพื้นบ้าน ทั้ง 10 เรื่อง ที่นำมาสร้าง เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ชุติทานพื้นบ้านนั้น นักเรียนได้ศึกษาและเปรียบเทียบ คุณธรรมที่แฝงในเนื้อเรื่อง และเพลิดเพลินกับรูปภาพประกอบที่สวยงาม ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน จึงสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ซึ่งสอดคล้องข้อเสนอแนะ ของ สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2523, 70) ที่กล่าวว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ที่ผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยได้นั้น ผู้เรียน จะต้องฝึกฝนกระทำซ้ำบ่อยๆ

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ชุติทานพื้นบ้าน หลังเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน อย่างมีวิจารณ์ ชุติทานพื้นบ้าน สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ ชุติทาน ก่อนเรียน ร้อยละ 26.91 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่า t ได้ค่า t เท่ากับ 17.88 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัจฉิมาพร อภิการ์ตน์ (2540; บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ ชุติทาน โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน เป็นสื่อในการ สอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธานีพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย ปรากฏว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมี วิจารณ์ ชุติทานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ ธวัชชัย ส่องสว่าง (2551; บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่องการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง แม่ไม้มวยไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นหนังสือบรรยายประกอบภาพการ์ตูนสี มีประสิทธิภาพ 82.33/81.23 เป็นไปตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ .05

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่สร้างขึ้น ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และวิธีการสร้างที่เหมาะสม คือ ศึกษาโครงสร้าง หลักสูตร เทคนิค วิธีการ กระบวนการ ทฤษฎี เป็นแนวทาง โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และความหลากหลายของเนื้อหา คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการอ่านของวัยรุ่น ลักษณะหนังสือที่วัยรุ่นชอบอ่าน เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ให้ข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้ และ ยังสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิต ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งนี้ หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้าง มีเนื้อหาตรงกับ ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในช่วงอายุ 14-15 ปี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรรณ บัวเกิด (2539, 223-229) ได้กล่าวถึงความสนใจในการอ่าน ของนักเรียนวัยนี้ โดยสรุปว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสนใจในการอ่านหนังสือประเภท บันเทิงคดี สารคดี ประวัติศาสตร์ การผจญภัย นิทาน นิยาย เรื่องลึกลับ เรื่องธรรมชาติ และเรื่อง ที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่วัฒนธรรมประเพณีของตนเอง นอกจากนี้ท้ายเรื่องยังมีแบบฝึกทักษะที่สร้าง ขึ้น โดยใช้คำถามพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดของ บลูม (Boom n.d., อ้างถึงใน สุรินทร์ มั่นเศรษฐวิทย์, 2537, 143) ซึ่งผ่านการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น แล้ว ทำให้ได้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

2.2 หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้านที่สร้างขึ้น ได้จัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ในการฝึกฝนการอ่าน ซึ่งจะเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ได้สร้างตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม ความรู้ความเข้าใจของ วันทยา วงศ์ศิลปกริมย์ (2533, 8) ได้สรุปไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการ เรียนรู้และการตอบสนองขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้เรียน โดยเน้นว่าถ้าสามารถ จัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียม

ตัวสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ คนตรีบางชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และประสบความสำเร็จสูง ซึ่งหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการประเมิน และตรวจสอบคุณภาพ และความเหมาะสมจากกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ทั้งด้านเนื้อหาและสื่อการสอน ซึ่งผู้วิจัย ได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ จากกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอน ได้เป็นอย่างดี

3. ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.L.) ของหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน มีค่าเท่ากับ 0.5944 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.5944 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.44 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเนื่องจาก

3.1 หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่สร้างขึ้น ได้ผ่านการทดลองสอนกับนักเรียน 3 คน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา และความยากง่ายของเนื้อหา และข้อคำถามท้ายแบบฝึก ความเหมาะสมของกิจกรรมกับเวลาที่ใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาทดลองครั้งที่ 2 กับนักเรียน 10 คน คือ เก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และอ่อน 3 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบฝึกให้ดียิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.2 หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ที่สร้างขึ้น ได้นำเอา นิทานพื้นบ้าน ที่มีเนื้อหาหลากหลาย จากท้องถิ่นของนักเรียน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน มาจัดทำเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เรียงตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และความสั้นยาวของเนื้อเรื่องอย่างเหมาะสม เมื่อนักเรียนอ่านแล้วจะได้รับความรู้ ความสนุกสนาน แฝงข้อคิดที่เป็นประโยชน์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความสัมพันธ์สอดคล้อง กับชีวิตจริงในสังคมปัจจุบัน

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 89.80 เมื่อพิจารณารายข้อจากมากไปหาน้อย

3 อันดับแรกพบว่า อันดับ 1 นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 94.60 อันดับ 2 ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 93.60 และ อันดับ 3 รูปเล่มและปก แข็งแรงทนทาน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 92.80 และระดับความพึงพอใจ ของนักเรียนที่น้อยที่สุด คือ การอธิบายคำศัพท์ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ เท่ากับ 83.60 แสดงให้เห็นว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถสร้างความ พึงพอใจให้กับนักเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และวิธีการสร้างที่เหมาะสม คือ ศึกษาโครงสร้าง หลักสูตร เทคนิค วิธีการ กระบวนการ ทฤษฎี เป็นแนวทาง โดยคำนึงถึงความเหมาะสม และความ หลากหลายของเนื้อหา คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการอ่านของวัยรุ่น ลักษณะหนังสือที่วัยรุ่นชอบอ่าน เป็นเรื่องที่ใกล้ตัว มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ให้ข้อคิดที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้ และ ยังสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิต ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งนี้ หนังสือส่งเสริม การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุมนิทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้าง มีเนื้อหาตรงกับความสนใจในการอ่าน ของนักเรียนในช่วงอายุ 14-15 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล สุขศรีแก้ว (2551; บทคัดย่อ) ที่สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยหนังสือ ส่งเสริมการอ่านวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อหนังสือส่งเสริมการอ่านที่สร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญฤดี รอดโต (2549; บทคัดย่อ) ที่สร้าง หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ถิ่นนี้ ดึกด้วยเล็บมือ” สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง “ถิ่นนี้ ดึกด้วยเล็บ มือ” สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการอ่านหนังสืออยู่ในระดับ “สูงมาก” นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ หงษ์สา ดวงจันทร์โชติ (2548; บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหินแห่เสริมศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 จากผลการวิจัยพบว่า มีคะแนนระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 2.81 อยู่ในระดับ เห็นด้วย และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมาก

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุติทานพื้นบ้าน ซึ่งมีเนื้อหาหลากหลาย และเป็นสื่อที่ตรงกับความสนใจของวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่ทำให้ความรู้ ความสนุกสนาน และแรงคิดที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ สูงขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้การที่นักเรียนได้รับการ ฝึกทักษะการอ่านจากหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุติทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อย่างต่อเนื่องจำนวน 10 ชุด ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบใหม่ที่พยายามเปลี่ยนแนวทางการสอนให้เป็นไปในลักษณะ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์ (2533, 8) ได้สรุปไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้น ให้เกิดการเรียนรู้และการตอบสนองขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยา ซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้เรียน โดยเน้นว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียน ทุกคนได้เตรียมตัวสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ ดนตรีบางชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรี ในการ เรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และ ประสบความสำเร็จสูง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุติทาน พื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนภาษาไทย สามารถนำหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุติทานพื้นบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ให้กับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในประเทศไทยได้
2. ในการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุติทานพื้นบ้าน ครูต้อง เตรียมตัวให้พร้อม และควรแจ้งวัตถุประสงค์ให้กับนักเรียนเข้าใจก่อนดำเนินการตามแผน และเน้น ให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุติทานพื้นบ้าน จึงจะเกิดผลดี

3. ในการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดนิทานพื้นบ้าน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงบรรยากาศ สภาพห้องเรียน รวมทั้งความพร้อมของนักเรียน เพราะเป็นปัจจัยที่ช่วยให้การศึกษาได้รับผลดี ห้องเรียนไม่ควรมีเสียงรบกวน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเสียสมาธิ ขาดความสนใจ และความกระตือรือร้นในการเรียน

4. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนในทุกระดับชั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ไปใช้สอนเปรียบเทียบกับวิธีการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบ หรือ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน

2. ควรมีการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้นวัตกรรมที่หลากหลายยิ่งขึ้น เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

3. ควรมีแบบฝึกทักษะที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ที่ได้จากการอ่านหนังสือส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน